

מ"ת 11148/08/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד יצחק בסון (עציר) - אינו צד להחלטה זו, חיים עבודי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 11148-08-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' בסון(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 271915/2016

בפני כבוד השופט איתי הרמלין
המבקשת
ע"י עו"ד דניאל באר
נגד
המשיבים
1. יצחק בסון (עציר) - אינו צד להחלטה זו
2. חיים עבודי (עציר)
ע"י עו"ד זוהר דיבון ועו"ד חליפה

החלטה בבקשה למעצר משיב 2 עד לתום ההליכים

1. כתב האישום בתיק זה מתאר מסכת קשה של מעשי מרמה. סכום המרמה הכולל הסתכם בכ-50,000 ₪, אך כיעורם של המעשים הוא בעיקר בכך שנראה כי הקרבנות נבחרו במכוון בשל גילם המבוגר או נכותם. בכתב האישום 23 אישומים שחלקם מיוחסים לשני הנאשמים וחלקם למשיב 1 בלבד. בהחלטה נפרדת הורה בית המשפט בהסכמה על השמתו של משיב 1 במעצר בפיקוח אלקטרוני, אחרי שבא כוחו הסכים לקיומן של ראיות לכאורה נגדו.

2. לפי כתב האישום השתמש משיב 1 ברשיון נהיגה מזויף שלפיו הוא מורשה לשמש כנהג מונית כדי לקבל לשליטתו מונית, ונהג להסתובב במוניתו (עם משיב 2 או בלעדיו) ולפנות לזקנים ולנכים שראה ברחוב ולבקש מהם לפרוט או להמיר שטרות 200 ₪ שברשותו, והם נענו לו מבלי לדעת כי מדובר בשטרות מזויפים - לעיתים עשה זאת בפניה מחלון הרכב ולעיתים במהלך נסיעה במונית, שאליה העלה את קרבן המרמה. לפי כתב האישום, במקרים אחרים טען המשיב 1 בפני אנשים שונים (שוב - דווקא זקנים) כי פגעו עם מכוניתם במכוניתו ודרש מהם פיצוי על הפגיעה שלא הייתה ולא נבראה. במקרים אחרים גנב מתיקי נוסעיו כסף או שהשפיע עליהם לתת לו להשתמש בכרטיס החיוב שלהם למשך כספים מכספומטים. קרבנותיו כולם היו כאמור זקנים (המבוגר שבהם בן 95) או נכים.

3. לפי התזה המוצגת בכתב האישום קשרו שני המשיבים קשר לביצוען המשותף של העבירות המפורטות בכתב האישום, ולשם קידומו החזיקו "בצוותא חדא" בשטרות מזויפים של 200 ₪. אציין מיד כי לתזת

קשירת הקשר המופיעה בכתב האישום אין כל ראייה ישירה בחומר הראיות בתיק, והתביעה מבקשת להסיק אותה מהתנהגות הנאשמים. כמו כן, אין כל ראייה בתיק להחזקה משותפת של שטרות הכסף המזויפים כנטען בכתב האישום, אלא להחזקתם על ידי משיב 1 בלבד.

4. כתב האישום כמעט שאינו מייחס מעשים כלשהם למשיב 2. במרבית האישומים שבהם נאשמים שני המשיבים יחד, מיוחסים כל המעשים למשיב 1 תוך הוספת המשפט "על דעתו של נאשם 2" - טענה שאינה נסמכת על ראייה ישירה כלשהי בחומר הראיות, אלא על ההנחה שריבוי המקרים מעיד על כך שמעשיו של משיב 1 נעשו בידיעת משיב 2 ובהסכמתו.

5. גרסת משיב 2 היא שהוא ומשיב 1 חברים, ומשיב 1 חייב לו כסף ולכן הוא הסיעו במוניתו ללא תשלום, ואין לו כל מעורבות במעשי המרמה של משיב 1. משיב 1 לא הטיל בחקירתו כל אחריות על משיב 2 לביצוע העבירות ולא ייחס לו שותפות בהם.

5. בטרם אפנה לניתוח פרטני של הראיות בתיק, אציין שבחקירת המשטרה נפלו פגמים שהביאו לכך שהראיות נגד משיב 2 בחלק מן האישומים הן חלשות. בראשם של פגמים אלה עומדת העובדה, שאף על פי שהמשיבים נעצרו זמן קצר לאחר ביצוע העבירות, בחרה המשטרה בהנחיית הפרקליטות שלא לערוך מסדרי זיהוי. חומרתו של פגם זה היא רבה כיוון שהתיאורים שמסרו המתלוננים בחלק ניכר מן התלונות אינם תואמים את חזותו של משיב 2, שתכונות הבולטות ביותר היא שהוא קירח לחלוטין. אדגיש כי בדיון שנערך בפני הסבירה הפרקליטה כי הוחלט במודע שלא לערוך מסדרי זיהוי בשל החשש שהמתלוננים יכשלו בזיהוי בשל גילם המתקדם. אינני מוצא מקום להרחיב בעניין הגילנות המשתמעת מהחלטה זו, מעבר לכך שאני סבור שלכל הפחות מן הראוי היה לשאול כל אחד מן המתלוננים האם הוא סבור שיש טעם בעריכת מסדר זיהוי ולקבל החלטות פרטניות, ולא לפסול מראש את יכולת הזיהוי של כל המתלוננים אך בשל גילם. כאמור לעיל, ההיבט הרלבנטי להחלטתי כאן הוא שבהיעדר מסדרי זיהוי, תיאורים שמסרו המתלוננים ואשר אינם תואמים את חזותו של המשיב 2, מחלישים את הראיות נגדו.

6. ראייה משמעותית נגד משיב 2 יש למעורבותו **באישום 4** לכתב האישום, שהוא אחד האישומים החמורים ביותר בכתב האישום. לדברי המתלונן באישום זה, שני אנשים פנו אליו וטענו שפגע עם רכבו ברכבם ודרשו פיצוי על כך תוך שהם מטילים עליו מורא. בצילום וידאו המתעד את אזור הכספומט שבו לפי הרישומים נמשכו בשעה הרלבנטית בכרטיסו של המתלונן סכומים שהסתכמו ב-10,000 ש"ח נראה מתלונן זה עם שני המשיבים (משיב 1 מזוהה בבירור, והאדם השני נראה קירח ובחקירתו אישר משיב 2 בשלב מסוים כי הוא מזהה בצילום את עצמו). כך שניתן לקבוע כי **יש ראיות לכאורה נגד משיב 2 לאישום זה**. יצוין שהתיאורים שמסר המתלונן בתיק זה אינם תואמים את מראה המשיבים ואף לא את ההתרחסות שנקלטה במצלמת האבטחה. המתלונן תיאר את האנשים שהונו אותו כך: הנהג בגובה 1.90 מ' והאדם השני מתולתל בגובה 1.70 מ'. בפועל שני המשיבים הם באותה גובה בערך (להערכתי, נמוכים בהרבה מ-1.90 מ') - למשיב 1, ששימש כנהג, שיער כהה גלי ומשיב 2 הוא קירח. המתלונן

באישום זה גם תיאר את עמידתו 10-15 מ' הרחק מן הכספומט ומסירת כרטיס החיוב לאדם המתולתל שמסרו לנהג, בעוד במצלמות האבטחה מתועדים כאמור המתלונן ושני המשיבים ליד הכספומט. מטעם שלא הובהר לא התבקש המתלונן על ידי החוקרים להסביר את השוני בין התיאור שמסר למה שתועד במצלמת האבטחה ובכך **יש כדי להחליש את עצמת הראיות נגד משיב 2**. עם זאת, טענת משיב 2 שלפיה נקלע במקום במקרה וניגש למשיב 1 להזהיר אותו שהוא חונה במקום אסור לחניה, אינה מאיינת את הראיות נגדו, שכן בצילום האבטחה נראה כי הוא עצמו מעורב בהתרחשות ליד הכספומט.

7. התובעת טענה בפני כי בשלושה אישומים נוספים יש ראיות למעורבות פעילה של משיב 2, ואליהם אתייחס כעת.

8. **אישום 8** מבוסס על תלונתו של מר יוסף שוורץ שנסע במוניתו של משיב 1 בעת שישב בה גם משיב 2. המתלונן סיפר כי כשהגיע לביתו גילה שנגנבו מתיקו 2,500 ₪ שמשך בבנק, ובהמשך גילה כי נגנבה גם המחאה, ובאמצעותה נמשכו מחשבונו 8,000 ₪ נוספים. המתלונן מספר כי במהלך הנסיעה העביר הנוסע (משיב 2) את תיקו (של המתלונן) לפנים. עם זאת, לפי חומר הראיות מי שהשתמש בהמחאה הגנובה הוא משיב 1. אין ראיה ישירה מי גנב את הכסף ומדובר בגניבה פשוטה שאינה מצייתת לדפוס השימוש בשטרות המזויפים, שאליו מתייחסת התביעה כשיטה המאפשרת להניח כי הייתה פרי של קשר פלילי בין המשיבים. לא ניתן לשלול לחלוטין את האפשרות שמשיב 2 העביר את תיקו של המתלונן לפנים, על מנת ששיבתו תהיה נוחה יותר מבלי לדעת שחברו עתיד לגנוב ממנו, כך שהראיות נגדו גם באישום זה הן חלשות (אשר לשאלה האם ניתן ליחס לו אחריות למעשי משיב 1 ראו בהמשך).

9. **אישום 11** מבוסס על עדותו של מר בנו הירש שמספר שעלה למונית ברחוב אבן גבירול 158 בעידודו של אדם שניגש אליו ברחוב והציע לו לחלוק את המונית. לאחר שעלה למונית פרט לנהג 600 ₪ ובהמשך גילה שהשטרות מזויפים. מר הירש מתאר את אותו נוסע שעודד אותו לעלות לרכב כבעל שיער שחור מלא - תיאור שאינו תואם את מראהו של משיב 2 כלל. המתלונן מסר כי הוא בטוח שיוכל לזהות את מי שעודד אותו לעלות למונית, אך המשטרה בחרה שלא לערוך בפניו מסדר זיהוי. איכוני המונית שבה נהג המשיב 1 (בכתובת התואמת התלונה) ואיכוני הטלפונים של שני המשיבים 5 דקות קודם לכן ברחוב פנקס הסמוך מחזקים מאד את החשד נגד המשיבים שהם שהונו את מר הירש, אך בהיעדר מסדר זיהוי, גם **עצמתן של הראיות לכאורה נגד משיב 2 באישום זה מוחלשת** (אשר לשאלה האם ניתן ליחס לו אחריות למעשי משיב 1 ראו בהמשך).

10. אישום שלישי שבו מייחסת התביעה למשיב 2 מעורבות פעילה הוא **אישום 19**. בתיק החקירה ראיות לכך שמשיב 1 העלה לרכבו אישה נכה, החליף איתה 600 ₪ מזויפים, ואחר כך ירד איתה מהרכב והלך איתה לכספומט שם משך 2,500 ₪ נוספים מחשבונו. בעת שמשיב 1 משך את הכסף מן הכספומט הוא תועד בצילום משוחח בטלפון, ומחקר תקשורת העלה כי הוא שוחח עם משיב 2, כאשר שניהם אוכנו באותה כתובת. יצוין שהמתלוננת ציינה בעדותה שבעת שמשיב 1 הציע שירד למשך כסף מן הכספומט, אמר הנוסע (שהוא ככל הנראה משיב 2) שאינו בטוח שניתן למשך בכספומט שטרות של

50 נ - מכאן שכוונתו של משיב 1 למשוך כסף מחשבונה של המתלוננת היתה ברורה למשיב 2 (שלא כטענת הסניגורית בסיכומיה בכתב). לפיכך, **קשה לקבל את טענת הסניגורית שהראיות לכאורה נגד משיב 2 באישום זה נמצאות ברף הנמוך ביותר** (אשר לשאלה האם ניתן ליחס לו אחריות למעשי משיב 1 ראו בהמשך).

11. כעת אתייחס לראיות נגד המשיב ביתר האישומים שבכולם כאמור לא מיוחסת למשיב 2 מעורבות פעילה, אלא נוכחות בלבד. בכל אישום שבו אציין כי יש ראיות לכאורה נגד משיב 2 כוונתי תהיה לנוכחותו ברכב כמתואר באישום. לסוגיית אחריותו למעשי משיב 1 אתייחס לאחר ההתייחסות הפרטנית לכל אחד מן האישומים שבהם הם נאשמים במשותף.

12. בתלונה שאליה מתייחס **אישום 5** לא נמסר תיאור של הנוסע ברכב. יתר על כן, עיון ברישומי האיכונים המצויים בתיק החקירה לימד אותי כי במקרה זה שבו התלונה עסקה בנסיעה שראשיתה ברחוב ביאליק 105 ברמת גן ומוניתו של משיב 1 אוכנה בשעה 16:46 ברחוב ביאליק 121 ברמת גן ומשיב 1 אוכן ב-16:49 צומת עלית ברמת גן, הרי שהטלפון של משיב 2 אוכן בשעה 17:00 בכפר המכביה, שבצדה השני של העיר, כך שאין ראיות לכאורה נגד משיב 2 באישום זה.

13. **באישום 7** תלונה של אדם על נהג מונית שנתן לו 400 ₪ בשטרות מזויפים תמורת כסף אמיתי וזאת ברחוב האלוף דוד 199 ברמת גן. המתלון מתאר כי ליד הנהג ישב אדם מסופר קצר. גם מתלון זה לא השתתף במסדר זיהוי. בעוד שמשיב 1 ומוניתו מאוכנים בכתובת הרלבנטית בשעה 12:12 ו-12:14 דקות. משיב 2 מאוכן בשעה 12:34 בכפר המכביה הנמצא לא הרחק, אך בהתחשב בהיעדר איכון בשעה הרלבנטית במקום הרלבנטי, בהיעדר זיהוי ובשל אי התאמת התיאור שמסר המתלון לחזותו של משיב 2 (הקירח) אני קובע כי אין ראיות לכאורה לאישום זה בהקשרו של משיב 2.

14. **באישום 9** בכתב האישום תלונה של אדם על כך שנהג מונית עצר ברחוב טאגור ברמת אביב וביקש ממנו לפרוט לו שטר של 200 ₪ שבהמשך התגלה כמזויף. ברכב היה לפי התלונה אדם נוסף. תיאורו של המתלון את הנהג והנוסע מסתכם בכך שהם היו צעירים. גם בפני מתלון זה לא נערך מסדר זיהוי. לפי התלונה אירע המקרה בשעה 11:30. מוניתו של משיב 1 אוכנה בשעה האמורה בתלונה ברחוב בני אפרים. לאחר השעה 12:00 אוכנו הטלפונים של המשיבים ברחוב ברודצקי ובמוזיאון ארץ ישראל - שניהם ברמת אביב לא הרחק מרחוב טאגור. איכון זה מקים חשד כבד נגד המשיבים, אך בשל היעדר זיהוי על ידי המתלון, בהיעדר תיאור משמעותי של חזותם, אני קובע שאין ראיות לכאורה נגד משיב 2 בהקשרו של אישום זה.

15. **באישום 10** בכתב האישום תלונה על נהג מונית שהתנדב להקפיץ את המתלון ליעדו וביקש שיפרוט לו שטר כסף שבהמשך התגלה כמזויף. הוא מוסר שתי וריאציות אפשריות למספר מונית בן חמש ספרות, שבשפת המשחק המוכר ניתן לתאר כדרגת דיוק של שני בולים ושלוש פגיעות באחד ושלושה בולים ושתי פגיעות בשני - יחסית למספר המונית של משיב 1 (המספר הנכון 00961; המתלון מסר

00619 או 00916). המתלון מתאר נהג ונוסע ששניהם שחורי שיער. תיאור שתואם את משיב 1, אך אינו תואם את משיב 2 הקירח. בתיק החקירה אין איכוני טלפון המאפשרים לקבוע כי משיב 2 נכח במקום. לפיכך, אני קובע כי גם באישום זה אין ראיות לכאורה נגד משיב 2 באישום זה.

16. **אישום 12** מבוסס על תלונת אדם כי ליד מצודת זאב ברחוב המלך ג'ורג' פרט לנהג מונית ששיערו שחור, שטר של 200 ₪ שבהמשך התגלה כמזויף. המתלון מתאר נוסע עם שיער קצר לא חלק - תיאור שאינו תואם את חזותו של משיב 2 הקירח. גם מתלון זה לא הוזמן להשתתף במסדר זיהוי. בחומר הראיות אין גם איכון של הטלפון של משיב 2 במקום הרלבנטי לתלונה. לפיכך, אני קובע שאין ראיות לכאורה נגד משיב 2 באישום זה.

17. **אישום 13** בכתב האישום מבוסס על עדותה של אישה בעלת תושייה שזיהתה עוד במהלך הנסיעה כי נהג המונית שבה נסעה החליף לה 600 ₪ בשטרות מזויפים. לדבריה, כשהבחינה בכך ביקשה לקבל חזרה את הכסף והוא סירב. כשירדה מן הרכב רשמה את מספר הרישוי של המונית התואם את מספר הרישוי של מוניתו של משיב 1. ההגנה אינה חולקת שהאדם הנוסף שהיה ברכב לטענת המתלוננת הוא המשיב 2, אלא שההגנה מבינה מעדות המתלוננת שאותו אדם עלה לרכב אחרי החלפת השטרות. אני אינני מבין כך מן העדות, ולפיכך אני קובע שיש ראיות לכאורה לעובדות אישום זה בהקשרו של משיב 2 (אשר לשאלה האם ניתן ליחס לו אחריות למעשי משיב 1 ראו בהמשך).

18. **אישום 16** עוסק במתלון שבשעת בוקר מוקדמת הסיע אותו משיב 1 ובמהלך הנסיעה החליף איתו כ-800 ₪ בשטרות מזויפים. מאוחר יותר כשיצא המתלון מהבנק הסיע אותו המתלון לביתו ולאחר שהורידו החליף איתו סכום נוסף כך שהסכום הכולל הסתכם ב-3,800 ₪. המתלון מתאר כי בשני המפגשים היה ברכב אדם נוסף בלונדיני עם זקן - תיאור שאינו תואם את חזותו של משיב 2, אלא שמכשירי הטלפון של שני המשיבים מאותרים בכתובת הרלבנטית בשעה קרובה לשעה המתוארת בתלונה והסניגורית אף מתייחסת אל משיב 2 כמי שמזוהה בסרטוני האבטחה שנמסרו על ידי בתו של המתלון (הסרטונים לא נמצאו בחומר שנמסר לי על ידי התביעה). טענת הסניגורית היא שהחלפת הכסף ליד הבית נעשתה אחרי שמשיב 2 ירד מהרכב כפי שניתן לראות בסרטון. משיב 2 טוען כי היה באיזור במקרה. מכל אלה עולה שיש ראיות לכאורה לנוכחות המשיב ברכב במפגש הראשון של המתלון עם משיב 1 (שכן הוא טוען שאותו אדם נוסף היה בשני המפגשים) גם אם אלה מוחלשות בשל התיאור החזותי הבלתי מתאים שמסר המתלון, ואילו הראיות מלמדות כי לא היה נוכח בעת שמשיב 1 ביצע את החלפת השטרות ליד ביתו של המתלון (אשר לשאלה האם ניתן ליחס למשיב 2 אחריות למעשי משיב 1 ראו בהמשך).

19. **אישום 17** מבוסס על תלונה שלפיה פנה נהג המונית אל אדם בן 84 שיצא מסופרמרקט ליד בית החולים איכילוב והציע לו את עזרתו בסחיבת המצרכים. בהיבט הפלילי - בתחילה החליף איתו הנהג 1,800 ₪ בשטרות מזויפים, ובהמשך ניסה למשוך כספים מחשבוןו באמצעות כרטיס החיוב שלו. לפי הראיות בתיק האינטראקציה בין המתלון למשיב 1 נעשתה מחוץ למונית בעת שמשיב 2 יושב בתוכה.

כלומר, הראיות לכאורה הן לאינטראקציה שלא נערכה בנוכחותו ממש של המשיב, ולכן הסיכויים שימצא במשפט שיש לראות במעשי משיב 2 סיוע למעשי משיב 1 מצומצמים יחסית. כמין כן הואיל ולא מיוחסת למשיב 2 מעורבות אקטיבית בהם קשה לראות כיצד ניתן לייחס לו אחריות להם גם מכוח דיני הקשר.

20. **אישום 20** מבוסס על עדותה של גב' דייזי סידי שאותה אספו המשיבים במונית מרחוב קק"ל. לפי התלונה המתלוננת פרטה לנהג שטר מזויף של 200 ₪ בשטרות אמיתיים. אחר כך נסעו לבנק ושם טען בפניה המשיב 1 שהוא מושך 400 ₪ ובפועל משך מחשבונה 4,000 ₪. לה עצמה מסר עוד 400 ₪ בשני שטרות מזויפים. אין מחלוקת כי בכל אותו זמן נמצא משיב 2 ברכב, אלא שלטענת הסניגוריות המשיב 2 לא היה ער למעשיו של משיב 1 שנעשו בעודם מחוץ למונית. לאחר שעיינתי בחומר החקירה אני קובע כי יש ראיות לכורה לכך שפריטת השטר הראשון נעשתה בנוכחות משיב 2, ואילו משיכת הכסף מן הכספומט נעשתה שלא בנוכחותו כיוון שהוא נשאר במונית (אשר לשאלה האם ניתן ליחס לו אחריות למעשי משיב 1 ראו בהמשך).

21. **אישום 21** מתבסס על עדותה של הגב' יפה פינקלשטיין שלפיה במהלך הסעתה במונית (ביום מעצרו של החשודים ב-19.7.2016) החליף איתה הנהג (משיב 1) 1,000 ₪ בשטרות מזויפים. אין מחלוקת שמשיב 2 היה ברכב באותה שעה. כלומר, יש ראיות לכאורה נגד משיב 2 באישום זה (אשר לשאלה האם ניתן ליחס לו אחריות למעשי משיב 1 ראו בהמשך).

22. **אישום 22** עניינו בהחלפת שטר מזויף אחד בן 200 שקלים - גם זאת ביום מעצרו של החשודים ובעת שהמשטרה עוקבת אחרי רכבם. גם כאן אם כן יש ראיות לכאורה נגד משיב 2 (אשר לשאלה האם ניתן ליחס לו אחריות למעשי משיב 1 ראו בהמשך).

24. **באישום 23** מתואר אירוע שאף הוא התרחש ביום המעצר שבו פנה משיב 1 לאדם וטען שהוא פגע פגיעה קלה במונית ושרט אותה. אותו אדם פיצה אותו ב-200 ₪. אין מחלוקת כי משיב 2 נכח במקום, אלא שלפי עדות המתלונן הוא לא יצא מן הרכב בעת שנוהלה השיחה עם הנהג. משיב 1 טוען בחקירתו שאכן נגרמה שריטה למונית. השוני בין אירוע זה ליתר האירועים מקשה ליחסו למשיב 2 שישב בתוך המכונית, ולכן אני קובע שאין ראיות לכאורה נגדו באישום זה.

25. אם לסכם את האמור לעיל מצאתי כי יש ראיות לכאורה למעשים המיוחסים למשיב 2 בתשעה מתוך 16 האישומים (בשניים מתוכם קבעתי שהראיות לכאורה חלשות ובשניים כי יש ראיות לכאורה לכך שחלק מן המעשים נעשו בנוכחותו). בשבעה מתוך תשעת המקרים שבהם קבעתי כי יש ראיות לכאורה נגד המשיב 2 שעשה את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, נכח משיב 2 בעת שמשיב 1 אסף למוניתו אנשים זקנים או נכים והחליף איתם שטרות מזויפים בשטרות אמיתיים, ובשני מקרים נוספים הייתה למשיב 2 מעורבות ממשית במשיכת כסף מחשבונותיהם של הקרבנות באמצעות כרטיס החיוב שלהם.

26. ריבוי מקרי המרמה מקים חזקה לכאורית נגד משיב 2 שאמנם נקשר קשר פלילי בינו לבין משיב 1 לביצוע עבירות אלה, כאשר תפקידו של משיב 2 כלל לכל הפחות את נוכחותו במונית, שהרי אם לא כן מדוע השחית את זמנו בנסיעות ממושכות במונית יחד עם משיב 1. אשר לאפשרות להטיל על המשיב אחריות למעשי המרמה שביצע בפועל משיב 1 (שהרי לפי דיני הקשר הנכונים להיום רק מי שהיה צד לעשיית העבירה שבגינה נקשר הקשר ישא באחריות לה) דומה כי טענותיו של המשיב אודות נוכחות מקרית בשעת ביצוע העבירות אינה מתקבלת על הדעת, ולכל הפחות יש ראיות לכאורה לתפקידו כמסייע לביצוע העבירה - כלומר, שנוכחותו ברכב נועדה להקל על ביצוע העבירות, לאפשרן ולאבטחן (אף על פי שמשיב 1 עבר חלק מן העבירות כשמשיב 2 לא היה איתו, כך שיתכן שלא נזקק לסיועו של משיב 2). יצוין שסרטוני המעקב מיום המעצר שבתיק החקירה מחזקים אותי בדעתי זו, שכן אופן נסיעת המונית אינו מתיישב כלל עם טענת משיב 2 שמשיב 1 אך הסיעו לצרכיו, ובמקרה עבר בדרך את העבירות המיוחסות לו. יצוין שגם לאחר תיקון 39 לחוק העונשין המשיכו בתי המשפט להפנות לפסיקה שקדמה לתיקון שבה הוכר סיוע על דרך של נוכחות שיש בה משום עידוד לביצוע העבירה. בעניין זה ראו למשל ע"פ 2638/10 פלוני נ' מדינת ישראל (2011) וע"פ 4800/11 אימן מגיס נ' מדינת ישראל (2012). יתר על כן, בעדותו בחקירה מיום 28.7.2016 בשעה 11:57 אמר משיב 2 על משיב 1: "הוא נוכל עם קבלות, כנס להיסטוריה שלו. תראה, שמע, הוא חייב לי הרבה כסף. אני אמרתי לו מצידו, תגנוב. אני רוצה את הכסף שלי". אם מצרפים אמירה זו לכך שמשיב 2 הסתובב עם משיב 1 במונית שעות ממושכות כשהאחרון שב ומבצע מעשי מרמה לנגד עיניו של משיב 2, הרי שלכאורה ניתן אף לראות את משיב 2 כמשדל לדבר עבירה, לכל הפחות לעבירות שנעברו בנוכחותו. אינני מתייחס בהקשר זה לעבירות הנוספות שעבר משיב 1 ושבהן קבעתי שאין ראיות לכאורה לנוכחות משיב 2, שכן האפשרות של הרשעה כמשדל לא הועלתה על ידי התביעה. יתר על כן, מדובר בשידול הנעדר ספציפיות מספקת, כך שלא ניתן לייחס בגינו למשיב 2 אחריות לעבירות שעבר משיב 1 במקרים שבהם לא נסע איתו משיב 2.

27. לנוכח השיטתיות שבה נעברו העבירות שלגביהן קבעתי שיש ראיות לכאורה, אני מוצא כי מן המשיב 2 נשקפת מסוכנות לכאורית (ראו: בש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל (1998)).

28. עם זאת, לנוכח טיב העבירות והעובדה שמשיב 2 היה בעיקרו של דבר שותף פסיבי בביצוען, אני סבור שניתן להפיג את המסוכנות בחלופת מעצר. לפיכך, המשיב יוכל להשתחרר ממעצרו בתנאים הבאים:

- א. מעצר בית בפיקוח מלא של ערב צד ג', שממנו ניתן יהיה לצאת בפיקוח מלא של ערב צד ג'.
- ב. ערב צד ג' יחתום על ערבות צד ג' בסך 25,000 ₪ במזומן לשמירת תנאי מעצר הבית ולהבטחת ההתייצבות למשפט - הערב יאושר על ידי בית המשפט עם תסקיר או בלעדיו בהתאם להתרשמות השופט שבפניו יתייצב.
- ג. הפקדה של 20,000 ₪ במזומן לשמירת תנאי מעצר השחרור ולהבטחת ההתייצבות למשפט.
- ד. חתימה על ערבות עצמית בסך 50,000 ₪ לקיום תנאי השחרור ולהבטחת ההתייצבות.

למשפט.

29. מובהר כי שחרור בתנאים אלה כפוף לאישור הערב המפקח על ידי בית המשפט עם תסקיר או בלעדיו לפי שיקול דעתו של השופט שידון בעניין. יצוין בהקשר זה שמצאתי את אביו של משיב 2 שהופיע בפני בדיון הקודם כמי שאיני יכול לאשרו כמפקח ללא תסקיר. כמובן, בהיעדר ערב מתאים ישקול בית המשפט השמת המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני כפי שנקבע לגבי משיב 1.

30. לפיכך, אני קובע דיון ביום 18.8.2016 בשעה 12:00 בפני השופטת מור-אל לשם בחינת התאמת הערב המפקח המוצע ולשם קביעת מועד לדיון מקדמי בתיק העיקרי.

31. המזכירות תעדכן את יומנה של השופטת מור-אל.

32. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים ולשב"ס בפקס ותזמנם לדיון בפני השופטת מור-אל (מספר פקס ומספר טלפון רלבנטיים של עורכת הדין של משיב 2 מפורטים בפרוטוקול הדיון בפני מיום 10.8.2016 בתחתית עמ' 12).

ניתנה היום, י"ב אב תשע"ו, 16 אוגוסט 2016, בהעדר
הצדדים.